

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyed-
évre 2 frt 50 kr, egy óra 1 forint.

Megjelenik mindennap.
vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő:

Vértési Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Széchenyi-utca 1761. sz.
Kunz József ur kereskedésével szemben.
Hirdetések a legmérsékeltbb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

Ellenzéki interpellációk.

Debreczen, okt. 1.

(—s.) Az ellenzéki sajtó hasábjain az utóbbi időben a most megnyitott országgyűlési ülészek kezdete alkalmából mindenféle igen harcias csatakiáltásokat olvastunk arról, hogy az ellenzék a szabadelvű Szapáry kormányt minő veszedelmes kérdésekkel fogja megostromolni. Az illető lapok elég elbizottak voltak e kérdéseket egyenként taglalgatni, úgy hogy mi sem mulaszthatjuk el azoknak megvilágítását a mi szempontunkból, amire különben a közvéleménnyel szemben az audiatur et altera pars legelemibb jogi alap tétel szerint föltétlen jogosultságunk van.

Lássuk tehát egyenkint a hirhedt kérdéseket. Az első fő-fő interpelláció tárgyát, amint hirlik, — az elkeresztelések ügye fogja képezni. Hogy ez minő czélből és mily irányban fog történni, azt mi elgondolni sem tudjuk s ebbeli kíváncsiságunk teljesen kielégítetlenül fog maradni, mert semmi újabb ok föl nem merült, ami az ellenzék interpellálására indíthatná. Ez ügyben az ellenzék megtette interpellációját az idej budget tárgyalásakor, a mire a kormány megadta válaszáat, azóta t. i. a budget letárgyalá-

sa óta semmi sem történt, mert a szünet alatt nem is történhetett semmi. A kormány álláspontját Szapáry Gyula gr. miniszterelnök és Csáky Albin gr. szakminiszter akkor kimerítően kifejtették s egyuttal bejelentették hogy a részleges polgári anyakönyv vezetés szerencsés eszméjének megvalósításában keresik a megoldást, mely czélből ily értelmű törvényjavaslatot szándékoznak beterjeszteni. Ezt tudja mindenki s tudja az ellenzék is jól. A kormánynak ezen álláspontja azóta egy hajszálnyit sem változott s ez okból ugyan értelmetlen volna ez ügyben bármily interpelláció. A kormány iréretének beváltását nem fogja elmulasztani, arról mi bizonyosak vagyunk, ha pedig az ellenzék abban nem bizik, legalább is elhamarkodott dolog olyan dolog miatt felelősségre vonni akarai, aminek teljesítési ideje még el sem következett.

Azt olvastuk továbbá, hogy az ellenzék a komáromi Tisza jubileumi események miatt is készül interpellálni. Erről sem tudjuk kitalálni mi czélja lehet, mert Komáromban semmi államellenes felekezeti actió nem történt, sőt ellenkezőleg a szónokok mind arra helyezték a nyomatékot, hogy a fennálló törvények fenntartásának szükségét hangsúlyozzák.

Ennél pedig törvényesebb álláspontot nem ismerünk. Azt pedig, hogy a reformátusok vallásuk várának ormára a zászlójukat kitűzték, senki sem tilthatja el nekik, ép oly kevéssé, mint más felekezethez, mely azt hasonlólag megtette. A kormánynak tehát valósággal semmi köze a komáromi eseményekhez.

Az esetben azonban az ellenzéknek van készletben ismét, egy interpellálási tárgya, t. i. a legutóbbi nemzetiségi események. Ezzel az interpellációval az ellenzék mindenekelőtt önmagát fogja kompromittálni, mert mindenki jól tudja, hogy néhány hóval ezelőtt az ellenzék abból csinált nagy lármát, hogy a kormány a nemzetiségekkel paktál, most pedig azért akar vádat emelni, hogy a kormány a nemzetiségekkel nem paktál. Sem az egyik, sem a másik vád, nem igaz és nem jogosult, mert a kormány akkor is megtette s most is megteszi törvényes és alkotmányos kötelességet, de azért semmi felelősség őt nem terheli s nem is terhelheti, hogy az orosz rubel hatása nálunk ép úgy nyilvánult, mint a külföldön is.

Legtöbb reményt helyez az ellenzék a K o s s u t h k é r d é s ügyében teendő interpellációjába, mert ezt nagyon, népszerű témának tartja, mi azonban ép oly tapintatlan eljárásnak véleményezünk.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Egy sárga rózsáról.

Bár nem hiszed bizony megörzöm
A sárga rózsát melyet adtál.
Szerelmünkben úgy sem maradt meg
Egyébb e sárga ravatalnál.

Elsárgult szirma óh be sokszor
Beszélt nekem sok bús mesét.
Elmondta annak, aki keblén
Hordozta, sok sok nagy sebét.

S most hogy tudom hogy sorsa vitte
Arra, hogy engem így megcsaljon
A változhatlan végezetben
Önmegadóan im meghajlom.

S őrzöm szerelmünk hus emlékét
A könyvtől ázott ravatalt,
S hervadó szirmai közt látom
Az örökre eltűnt tavaszt.

Bár nem hiszed őrzöm a rózsát
Egy rémitő nagy nagy dobozban,
Hol mind, amit valaha kaptam
Egy másra rakva, szépen ott van.

Persze nevekre nem emlékszem
Hogy melyiket ki adta nékem
De hiszen az mindegy egészen.

Vértési Gyula.

A becsület.

— Amerikai történet. —

Tudok én sok czifra történetet, arról, hogy is mondják... becsületről. Most elmondom azt, melyet egy clewelandi újságíró beszélt nem régen.

Abban az időben mikor én is, mint sok más 22 éves fiatalember, azt hittem, hogy költeményeimel Poe Edgar-féle magaslatra küzdöm föl magam, riport-munkát végeztem az „Örszem“ pókhálós redaktiójában.

Leleményes lapocská volt az „Örszem“, pompásan kiaknáza a vegyes lakosságu város kisszerű hiúságát. Volt nap, mikor a toll, mint ha rózsafa lett volna, csupa mézes mázos dolgokat irtunk és az emelyedésig zengtünk himnuszokat a kis város felfuvalkodott nagyjainak, de a legtöbb napon dorong volt kezünkben, melylyel agyba-főbe vertünk minden embert, a kire pikkünk volt.

Sohsem felejttem el a: „Örszem“-et.
Számptalan vezérczikkben korholtuk az eu-

rópai mágnásokat, de ha egy eleven herczeg jött a városba, lázba estünk.

A helyi irodalmat monopolizáltuk. Csak a saját nyomdabeli termékről vettünk tudomást. Ha komisz papiroson jelent meg a könyv, pár sorban végeztünk vele; a diszes, drága művek iránt inkább érdeklődtünk.

Legnagyobb fontosságot a szenzációnak tulajdonítottunk. A leleplezések, lerángatások napirenden voltak. De nem hanyagoltuk el a nyílteret sem. Szóval, nem engedték, hogy esetleg nyugalom apathiája szállja meg a várost, mindig gondoskodtunk valami botránnyról.

Mikor egyes alkalmakkor lázba hoztuk a publikumot, a szerkesztőségben nagyokat kacagtunk.

Igaz, e miatt a publikum egy része elfordult tőlünk, de annál többre becsült bennünket a szerkesztők, s minden igyekezete odairányult, hogy meg ne ejtsenek bennünket a New York-Herald csábítgatásai.

Szóval, remekül ment mind-n. Lassankint meggyőződésemmé vált, hogy Amerikában vidéki városban csak egyetlen módszere van az újságírásnak, az, a melyet mi üztünk. Barátom, az amerikai újságíró életében tömérdek enyhítő körülménye van még a gazságnak is; oh, ne itélj el bennünket.

Legfiatalabb voltam a szerkesztőségi műhelyben. Talán ezért is tették íróasztalom az-

Hazánk történelmének tiszteletreméltó nagy fia csak a múlté, a jelen szemből maga égette föl maga mögött a hidat. Mit akarnak hát az ellenzéki szélső urak? A múltat akarják a jelen ellenében forszírozni? Kossuth Lajost, a merev tagadót a koronás királlyal szembe állítani? Mily politikai éretlenség ez, főképp azután, hogy a nemzet oly tapintatosan rőtta le háláját és kegyelele jeleit a kilenczven éves agastyánnal szemben, tehát minden megtörtént, amit Kossuth Lajos elvárhatott, mily politikai éretlenség ezek után az ügyét politikai téren forszírozni?

Ebben a kérdésben tehát épen az ellenzéknek kellene egy interpellációt a nyakába akasztani az interpellációért, nem pedig a kormánynak, mely a Kossuth-ünnepélyekkel szemben kifogástalan korrektséget tanúsított.

Hol van tehát a kormánynak a sebezhető Achilles sarka? Tárgyilagosan keressük, de nem tudunk rá akadni, mert abszolút nincs. Az ellenzék hír szerint tervbe vett interpellációi tehát zajtalanul fognak elbukkanni, mint a szappan buborék, annál is inkább, mert a kormány a betérjesztendő közigazgatási javaslatokkal és a múlt évi 30 millió fölöleggel záródó zárszámadásokkal és a jövő évi budgettel nagyméretű munkálkodásának fényes bizonyítékait fogja adni.

Belföld.

A milleniumi kiállítás. Lukács kereskedelmi miniszter leiratot intézett a fő- és székvárosi közönségéhez, melyben arról értesíti, hogy a kormány a millenárius kiállítást a városligetben kívánja megtartani és e célból felhívja a fő- és székvárosi közönséget, hogy a volt kiállítás területének egy részét bocsássa rendelkezésére. Együttal azt a reményét fejezi ki, hogy a kiállítás sikerének biztosításához a fő- és székváros a maga részéről is hazafias készsége

gel hozzá fog járulni, felhívja a miniszter a fővárost, hogy a kiállítás költségeihez, illetőleg a kockázati alap létesítéséhez, a mely alap legnagyobb részét ugyanis az állam fogja fedezni, a maga részéről is járulna hozzá. — Meg kell jegyeznünk, hogy az 1885-iki országos kiállítás költségeihez a főváros a telkek stb. ingyen rendelkezésre bocsátásán kívül még 500,000 frnyi segéllyel járult volt hozzá. A millenárius nemzeti kiállítást rendező országos bizottság a kereskedelmi miniszter elnöksége alatt s az illetékes miniszter elnöklete érdekelt tényezők közreműködésével már a legközelebbi napokban meg is fog alakulni.

A jövő évi állami költségvetés tárgyalását október hó közepe táján kezdi meg a képviselőház pénzügyi bizottsága. A bizottságnak több tagja a mai napon a delegációba is megválasztván, előre látható ugyan, hogy a bizottság nem fogja naponként folytathatni tanácskozásait, de azért mégis igen valószínű, hogy a költségvetés részletes tárgyalásaival október vége előtt elkészül a bizottság, ugy, hogy november elején már a ház pártjában is kezdetét veheti a budgetvita s a jövő évben minden valószínűség szerint indemnitás nélkül megszavazott bugettörvény alapján lesznek az ország bevételei és kiadásai vezethetők.

A delegáció ülészaka, mint politikai körök hiszik, mindössze 24—25 napot fog igénybe venni. A magyar delegáció különböző albizottságai mindjárt a jövő hét folyamán megkezdik az illető költségvetések tárgyalását s az osztrák delegáció költségvetési bizottsága is alkalmasint már a jövő évi előirányzatok tárgyalásába. A delegációk ünnepélyes fogadtatása alkalmából Taafe gróf miniszterelnök Budapestre érkezik. A delegációs ülészek alatt Steinbach dr. osztr. pénzügyminiszternek is szándéka több napig Budapestben tartózkodni. Kálnoky gróf külügyminiszter ez idén is a Stöckl-épületben fog lakni, a többi közös miniszter és szakelőadó részint az „Angol királyné“, részint a „Hungária“ szállóban bérel lakást.

A debreczeni vásártér rendezéséhez.

Október 1.

Egy tekintélyes debreczeni gazda, a debreczeni vásártér rendezésének ügyében a debreczeni gazdasági egyesület elnökéhez Váczi János

urhoz egy megkeresést intézett, melyet az alábbiakban azon megjegyzéssel közlünk, hogy az abban elmondottakat csakugyan fontolóra venni s mielőbb orvosolni kell.

A levél így hangzik:

Tekintetes Elnök Ur!

Sok évi vajadás és éveken át ismételt reclamáció után sikerült végre gazdáinknak városunk hatóságától a baromvásár rendezését kivívni. Sajnos hogy — habár az intéző városi tanácsnok jóakarátában és buzgóságában kételkednünk nem lehet — az a rendezés úgy ütött ki, hogy azzal a debreczeni gazdák igen mostoha szerepre lettek kárhoztatva, és érdekükben igen érzékenyen vannak sértve.

Tudvalevőleg a baromvásártér most három részre van felosztva, főbejárattal a debreczeni Bőszörményi utra.

Az első helyet — a város bejáratánál — a közös lóvásár foglalja el. Ez meglehetősen jól van elrendezve, talaja egyengetve és ha botrányosnak találjuk is, hogy a járlatok átírásához sem elegendő átíró munkaerő, sem elegendő hely nincsen, és a közönségnek emberember hátán órahosszáig kell küzdeni, míg a járlat dolgát elvégezheti, ha mondom ez az állapot a lóvásáron kifogásolandó is, de legalább nem speciális osztályrésze a debreczeni gazdának, hanem szenved alatta mindenki, a ki lovat elad vagy vesz, és a járlatátírás nyomorúság még nagyobb mérvben van meg azon átírási helyiségnél, ahol a szarvasmarha járlatot írják át mindenkinél.

A második vásárosztályra az idegenek marhája van elhelyezve. Ez is megfelelő egyenes talajú tiszta hely, melyet a vevő akadály nélkül bejárhat, és a hol könnyű áttekintést nyerni, szükségletét fedezheti, és majdnem kivétel nélkül fedezi is.

Harmadik helyre, melyre már ugyszólván a vásáron kívül fekszik, felhajtott jászágókkal a debreczeni gazdákat internálták. Homokbuczkákból, gödrökből, embermagasságu gyommal benőtt rengeteg nagy területből áll ez, melyen a debreczeniek által felhajtott jászágó széjjeloszlik, és olyan képet mutat, mintha ez a vásárnak v sztegzár intézete lenne, és szándékosan el volna dugva, nehogy vele a vásári közönség egyáltalában érintkezésbe jöjjön. De annak látszik azt tekinteni a vásár látogató közönség is, mert nem jár oda senki csak a szegény debreczeni gazda, a ki nem is árulja, hanem csak őrzí ott éhező jászágát.

első szobába az ajtó mellé úgy, hogy aki csak bejött a szerkesztőségbe, az mind én belém botlott először. Pedig délutáni 6 órától kezdve egymásután jöttek az érzékenyek, a kiket egyik-másik kollegám lehordott az ujságban. Miután én ültem legszélről, a legtöbb érzékenykedőt nekem kellett megvigasztalnom, vagy kituszkolnom.

Egy este, társaim elmentek színházba, hangversenyre, bába, vagy mit tudom én hová és én egyedül maradtam a műhelyben.

Irtam ész nélkül mindenféle badar ujdonságot és belemerültem tollam serczegésének andalító zenéjébe. Valami andalító is volt ez a zene, mert minden soromat 4 krajczájával fizette a szerkesztő. E méla perczek csöndességéből kiragadt egy heves kiállítás.

Főborzolt hajú, feketeruhás szép nő állt előttem. Szemében lobogott a harag, mint két gyertyatartó lángja; az arca tüzes volt.

— Ön az a nyomorult?

— Többben vagyunk... De talán nem én irtam.

— Önt hívják Jono Dunstadtnak?

— Ezt nem tagadhattam.

Az örülésig szenvedélyes nő magasra emelt kis fehér kezében megcsillant a pisztoly aczélcsőve.

Mindez a hó végén történt, nem volt egy nyomorult fillérem sem azon nap tehát nem sokat törődtem az étellel s hidegen bámultam a Misere.

— Meglövöm önt, nyomorult, — sziszegte a hölgy.

— Oh, mily szép ön, — hebegtem. — Egy csókjáért...

A hölgy leeresztette a fegyvert.

— Beszéljünk.

— Csak röviden, — s lopva a kéziratomra tekintettem.

— Uram, ön alkalmasint tudja hogy én Melanotti Mary tragika vagyok. Ön elég szemtelen volt lapja színi rovatában fényes toiletem és válópöröm közt némi összefüggést keresni. Kérdezem, hajlandó-e visszavonni a cikket, vagy — lövök.

Térdre rogytam az isteni szépségű hölgy előtt:

— Lőjjön hát, — behunytam szemeimet és a gyomromra mutattam.

— Uram, — mondá a nő fojtott, rekedt hangon, — ön gentlemán, megfogja tehát érteni egy becsületes nő szenvedéseit. Imádom férjemet, ő az, aki válni akar De nem é em túl, mert becsület nélkül nem élhetek, higye el mr. Dunstádt.

— Rektifikáljam. A mi lapunk nem szokott semmit sem rektifikálni.

— De egy nő becsületéről van szó... Ön ifju és sajnálnám lelőni, mentsen meg ettől a borzasztó lépéstől.

Megdöbentem. Örült gondolatom támadt. Lefőzöm husz kollegámat. Míg azok szerte baringolnak a városban szenszációs hírért, az alatt én itt... gyilkossági kísérletet követtem el egy bámulatosan szép hölgygyel, esetleg kissé hátba lövtem magam. Most már elragadtatással néztem a gyönyörű és kedves nőre.

— No, lőjjön. Én nem rektifikálok.

Gyorsan kigomboltam kabátomat, mellényemet és leborultam előtte.

Ekkor az történt, amire egyáltalában nem voltam elkészülve. Letérdepelt a hölgy is, átölelte nyakam.

— Az ön férfias bátorsága meghat. De gondolja meg szenvedésem. Az ön borzasztó cikke a meleg ágyból rántott ki.

— A meleg ágyból? — hörögtem csillogó szemmel.

— A meleg ágyból, — ismételte halkán ő nagysága. — Gondolja meg, én kész vagyok ölni és meghalni a becsületért, — folytató könyörögve.

Közellétének bódító hatása alatt elvesztetem a fejem.

— És ha... rek-rektifikálnám.

— Akkor örökre hálás szolgálója lennék, mert visszanyerném becsületesemet, — susogá a miss erősen szívére szorítva.

Szerettem volna elrohanni kebeéről. Sötétségbe borult előttem minden. Tehát csakugyan elvesztettem a fejemet...

*

Megtaláltam egy óra mulva zokogó uj kedvesem keblén. Amit ígertem, megcselekedtem. A reggeli lapban Melanotti Mari becsületét fényesre mostam. Alázatos hangon becsánatot kértem tőle s elismertem, hogy mások rosszakarata vezetett félre.

A cikk megjelenése után egy óra mulva az „Órszem“ szerkesztőségének lépcsőjén egy erős lökés következtében szikár fiatal embert bukfenchezettetek le... Én voltam.

Uriel.

Es ez nem is csoda. Mindnyájan tapasztaltuk, hogy a mi vásáraink tovább nem tartanak csak a reggeli órákban 2—3 óra hosszúig a vevő a lóvásáron keresztül hatolva az idegenek szarvasmarha osztályába jut és a míg azt bejárja, választ, és alkuszik, a tulajdonképeni vásár ideje lejárt, aztán ki-ki el van látva azzal, a mit keresett, és ha véletlenül egy-egy vevő a vásár befejezte előtt közeledik is a debreczeniek osztályához, egy bepillantás elég arra, hogy visszatorduljon attól a gyomos gödrökbe elszórt jószágvegyülettől.

Jól tudom hogy az elmondottakkal nem új, hanem ösmert dolgokat hozok szőnyegre, melyeknek káros hatását minden debreczeni gazda, a ki az utolsó időben a vásárból jószágot árult, már átszenvedte; de mivel nem elég panaszkodni és reczimálni, hanem az elkövetett hibákat helyreigazítani minden gyakorlott gazdának feladata, azért Tekintetességed útján az ügyet a legilletékesebb fórum — a gazdasági egyesület — elébe terjesztem tárgyalás és orvoslás végett.

En nagyon becsülöm a vendégszeretetet, de annyira nem volnék képes ezt az erény alkalmazni, hogy a legszükségesebb szobámat vendégemnek egészen átengedjem, és magamat az előszobában meghuzzam, hogy senki észre se vegyen. A vendégszeretetnek eleget hiszek tenni, hogy ha a rendelkezésemre álló kényelmet vele megosztom — és ilyen értelemben óhajtanám a fennforgó kérdést az idegen vásári látogatókkal szemben, megoldva látni.

Debreczen, 1892. Szept. 29-én. Maradtam stb.

A fővárosból.

(A Debreczeni Ellenőre budapesti levelezőjétől.)

Budapest, Szeptember 29.

(Kolera Budapesten — Lóversenyek — Országgyűlés — Színházak —

Itt vannak tehát nálunk. Megérkeztek, a nélkül, hogy Gerlóczy polgármester üdvözölte és Zichy J. nő kalauzolta volna őket. Miután Hamburgban olyan alaposan lefőzte őket egy élelmes yanke zsurnaliszta, nem volt tovább maradásuk a kikötő városban és új „működési tér“ után néztek. S jöttek mi hozzánk. Mi sikkasztó pénztárnokokat adunk Hamburgnak, ő elsőkaszthatatlan bacillusokkal viszonozza a cserét. Ezek ma a legactualisabb bacillusok, mert sokféle bacillus van ám! Nem is olyan csoda ha vonzódnak hozzánk ezek a parányi állatkák, ok is Azsiából jönnek, s mi is onnan valók volnánk és féltő, ha egyszer elvetődnek a Lipót utcái palota felé, vagy meg izelik a mi vízvezetési vizünket soha se kíváncznak hazatőlünk. Az bizonyos, hogy olyan társaságot mint a mi vizünkben, nem találnák többet Európában. A bacillus társadalom minden neme, alakja, faja, vidám együttlétben élvezi ott a háborítlan boldogságot és kíván bölcs tanácsunknak boldog és zavartalan működést az emberi kor legvégső határáig. „A jelszó különben ki van adva, a ki jól él és nem fél, az üdv. . . azaz, hogy az nem üdvözü. Mert az üdvözüléstől most mindenkinek borsózdik a háta. — Együnk és igyunk tehát polgártársak. Ó bor és nem fiatal leány, hanem friss pecsenye! — De csak úgy, — ha van. A kinek nincs az egyszerűen, — ne féljen! Mert ez a fő. Ha ez való, akkor nemsokára az lesz Budapesten a legbátrabb ember, a ki — félni mer. — En részemről ösztönszerű ellenszenvvel viseltetem a titkos drámairók és a kombacillusok iránt; miután mindaketten gyilkosságokban „dolgoznak“, mindazon által, nehogy valami rossznevű bacillus ezt biztatásnak vegye, sietek kijelenteni, hogy én a kolerától egy szikrát sem félek, attól nem féltém és nem is fogok félni. Reményem most már biztonságban vagyok.

S mintha csak megérezték volna, hogy bajban az ország szép fővárosa, — összegyűltek a hon derék atyái is. Megkezdődött a honmentés a Sándor-utczában s ifjú s öreg honatyák feje hazafi gondoktól terhes. Az üvegvetős nagy terem alig ismer magára a sok „reform“-tól. A legnagyobb reform kétségtelenül a képviselőház elnökének hatalmas emelkedése. Igaz ugyan,

hogy nem annyira az állás a, mint az ülés e emelkedett az elnöknek, de azt hiszem az elég magas ugy is. Az „emelkedés“ kitesz egy métert, s féltő, ha még sokáig „tovább fejlesztik“ ezt a reformot az elnök egészen a tető fölé kerül s a fellegek közül menydörgi le a házszabályokat. Az angyalokat már elérte. Ott libeg a háta mögött két jól kifejlett, tetőtől-talpig felöltözött angyal, hatalmas karjaikkal könnyedén emelve a jókora koronás czimert. A Ház folytatja, amit elhagyott. Szapáry gróf háromezredikszere árulja el s Apponyi-Irányi-Ugron háromezredikszere menték meg a hazát. A honmentés különben most egyedül az Irányiek és Polonyiek vállaira sulyosodik. — Apponyi gróf miután a múlt héten Jászberényben az intelligens választók millióinak riadó tpsai között buktatta meg — erkölcsileg — a hazaáruló kormányt, most Borsodban gyűjti a „biztos“ többséget, amely többség természetesen szintén „erkölcsi“ lesz; Ugron pedig, bemenvén az átokterhes közösügyes delegációba, — elveszté honmentői jogosultságát.

A kerepesi ut végén, a lobogós korlátokon belül pedig vígan lüktet az élet, tombol a szenvedély és repülnek a bankók. Előre te diadalmas Espoir, gyorslábú László, negédes Courtisan, előre ti ünnepezt hősei a rohanva haladásnak. A tribünök alatt élénk az izgatottság, a harminczkrajczáros helyen ordít a szenvedély. Csattog a totalisateur bélyegzője, vágó, remény, szorongás festi bélyegjét az arczokra. Lázban futkos a nemes sport iránt oly élénk érzéssel megáldott ifju praktikáns. Jokeyt, lovat tetőtől talpig ismer, s szentül tartja, hogy az ő lova „okvetlenül bejön.“ Vágtatnak a nemes paripák, a praktikáns velük fut, ajkaik az „ő“ nevért ordítják, ugrál, integet, biztat, káromkodik, tombol. Van ebben az izgalomban valami pokoli gyönyörűség de mikor az ember aztán kiürült tárczával átkozza a forgandó szerencsét, óh ebben semmiféle gyönyörűség nincsen. A nemes sport iránt oly élénk érzéssel megáldott ifju praktikáns kész tanum reá, „ő“ nem jött be, azaz hogy utolsó-nak jött be. Borongó világmegvetéssé süllyed az előbb még ugy viharzó szenvedély, mormogószitokká a lelkes riadal, s tátongó ürességé a tárczának még előbb oly mosolygó belseje Ilyen az élet!

A színházakban nagy a csend. A „nemzetiek“ ma utznak Bécsbe, a hol már erősen készülnek a fogadásukra, mely mindenestre szíves lesz. Az operában intendáns nélkül vannak. Zichy Géza gyomorbaja folytán távol van. Erősebb gyomor keil oda, mint az övé! Feldáldja a ködös Brittaniát, melynek leányai olyan hamarosan meghódították a magyar metropolist. Különböző, ugy hallom sötét terveket torral, — ha igaz. „Hálából“ méglegyszer el fogja játszani az idén a „Kirchfeldi papot.“

Apaga satanas!

Szöllőssy.

Napi hírek.

— **Istenisztelet.** Holnap vasárnap október 2-án d. e. 10 órakor és d. u. 3 órakor ág. hitv. ev. templomban Makay Imre IV. éves hittan hallgató fogja az isteniszteletet végezni.

— **Debreczen új prépost plébánosának** Wolafka Nándornak kinevezéséről a fővárosi lapok is a legrokonszenvesebben emlékeznek meg. Így az „Egyetértés“ a következőket írja: „Debreczen városa kiváló tapintatosságú s mindenek fölött hazafias főpapot nyer Wolafkában, ki már mint a központi papnevelő prefektusa, majd mint báró Hornig püspök utóda a miniszteriumbeli osztályvezetésben, egyéniségével és ismereteivel előkelő pozíciót vívott ki magának a főpapság és a kormányzó körök előtt. Ami pedig a kinevezésével kapcsolatosan kombinációba hozott híreket illeti, hogy Wolafkának ez az előléptetése kapcsolatos lenne az elkeresztelési rendelettel, s a kultuszminiszteriumból úgy távozik, mint ama kérdéses rendelet áldozata, — erre vonatkozólag a „Nemzet“ a következőket

írja: Fel vagyunk hatalmazva kijelenteni egyfelől azt, hogy a rendelet kiborsátója, a házbantett többszörös kijelentéseihez képest, kizárólag a maga terhére kívánja rovatni a felelősséget; másfelől pedig azt, hogy dr. Wolafka Nándor nem áldozat. Neki a nagyváradi kanonoki stállum élvezése mellett az ország egyik legkiválóbb plebániái javadalma adományoztatott s tetőzésül azon királyi kegy érte, hogy választott püspöki méltósággal ruháztatott fel. Az egyházi javadalom adományozására nézve a kezdeményezés nem a minisztériumtól, hanem a szabályoknak teljesen megfelelően, az illetékes egyházi főhatóság részéről történt. A nagyváradi kisprépostsággal kapcsolatos debreczeni plebániái javadalomra ugyanis, régi gyakorlat szerint, a káptalan véleménye nyomán teszi meg szokásos felterjesztését a püspök; a káptalan pedig a maga kebeléből a legjava erőben lévő tagját szokta e nagy elfoglaltsággal egybekötött állásra kijelölni. Így esett az egyhangú kijelölés dr. Wolafka Nándorra, aki 40 éves kora mellett kiváló szellemi képességekkel is meg van áldva. A püspök ezekre való tekintettel s a nagyváradi káptalan jelen személyi viszonyainak mérlegelésével, feltétlen szükségül jelezte a fiatal jeles erőnek a kérdéses állásra való alkalmaztatását. A kultuszminiszteriumban bármennyire nélkülözni is fogják kipróbált munkaerőjét, a dolgok ily állásában engedni kellett az illetékes egyházi főhatóság rá vonatkozólag előadott érveinek.

— **A szüretetek** most folynak a debreczeni szőlőskertekben. De nem olyan vígan, dallal, zajjal, mint régen, nem is olyan bőséges eredménynyel, mint máskor, midőn még nem ösmertük sem a fillokszerát, sem a peronoszporát. A szőlő nagyon vékonyan ereszt; masfényilas, két nyilas szőlőről alig kerül 120—180 liter must. De a természet mintha minőséggel akarta volna kárpótolni szűkmarkuságát, olyan édes, gazdag czukortartalmu mustot szűrnek most. Hektoliterjét a fekete földi kertekben is 18—20 frtjával vásárolják; a homoki szőlők termését valószínűleg még jobban fogják fizetni.

— **Kinevezés.** A földmivélsügyi miniszter Czeglédy Tivadar ösztöndíjas gazdasági segédet, a debr. gazdasági egyet. titkárát, kinevezte a szentimrei m. kir. földmives iskolához ideiglenes minőségű segédtanítónak.

— **Kitüntetett debreczeni kiállítók.** A budapesti nemzetközi baromfi kiállításán több debreczeni kiállító részesült kitüntetésben. Nevezetesen: Egyesületi ezüst érmet a debreczeni gazd. tanintézet rabma-tyukjáért; Berger Henrik és Györffy Aladár emdeni ludjáért; egyesületi bronz-érmet Kovács János brálma tyukjáért; egyesületi arany-érmet Kovács János golyvás galambért; egyesületi ezüst-érmet ugyan csak Kovács János schmalkaldeni galambért.

— **A „Debreczen-hajdumogyei kör“** Budapesten e hónap 2-án. esti 8 órakor tartja alakuló közgyűlését, Derekassy István ideigl. elnök elnöklése alatt, az Altmann-féle vendéglő külön helyiségében (Szentkirályi-utca.)

— **Hangverseny.** Vasárnap ujra me. kezdi kedvelt hangversenyeit a 39. gyalogezred zenekara Czapek Péter karmester személyes vezetése alatt a Margit fürdőben. A vasárnapi hangverseny műsora a következő: 1. Rákóczy-induló. 2. Királynőm. keringő Cootetól. 3. Nyitány a Hunyady László operából, Erkeltől. 4. Arany és ezüst, dal Krakantól. 5. Egyveleg Don Carlosból. 7. Lumpok, Zellertől, négyes. 8. Egyveleg, Jonathánból, Milöckertől. 9. Hamburg Hamburg marad. 10. Induló, Volstedtől.

— **Helyreigazítás.** A „Debr. Ellenőr“ tegnap előtti számában tévesen volt közölve a „Collegiumi hírek“ közt a „Gymnasiumi Önképzőkör“ről azon hír miszerint Bede László VIII. o. t. elnökké választott volna. Ugyanis Bede László 33 szavazata ellenében Jókay Lajos 55 szavazattal választott elnökké.

— **Debreczen város átírata** Kiss Áron p ü s p ö k h ö z. A 200,000 frt alapítvány megszavazását a kollegium számára, következő levélben tudatta Kiss Áron püspökkel a városi tanács:

Főtiszteletű Püspök ur!

A debreczeni ev. ref. főiskola szellemi és anyagi ügyeinek átvizsgálásával megbízott küldöttség a folyó 1892. évi szeptember 23-ról 1658 szám alatt az iránt folyamodott hozzánk, hogy az ezen főiskolának egyetemmé fejlesztése érdekében szükséges új tanszékek felállításához és fenntartásához járuljunk hozzá.

Megemlékeznék arról, hogy a haladó kor igényei és a viszonyok átalakulása immár okvetlenül szükségessé teszik, hogy a debreczeni ev. ref. főiskola, — mely e városnak minenkör büszkesége és munkás szeretetének kiváló tárgya volt, — tovább fejlesszék és elvégre egyetemi rangra emeltessék, — amaz áldozatkészségnél fogva, melyet a város a tudományok ápolása iránt mindenkor tanúsított; az előlemlített küldöttség kérelméhez képest közfelkiáltással elhatároztuk, hogy a debreczeni ev. ref. főiskolának egyetemmé fejlesztetése céljából egyelőre a bölcsészeti szaknak tanárképzéssel kapcsolatban felállításához hozzájárulunk oly módon, hogy az 1895. évtől fogva két jogi és két bölcsészeti tanszék alapjául, a dologi kiadásokra is tekintettel, 50,000 frtot számítva — 200,000 azaz kétszáz ezer forint alapítványt teszünk s ezt hazánk ezredéves fennállása emlékének szenteljük.

Sietünk a hozzánk inézett kérelmet a fentiek szerint teljesíteni, hogy a véghez vitt jó cselekedet örömét mielőbb élvezhessük s hogy buzdító példát nyujtsunk kicsinynek és nagyoknak arra, hogy a ki azon szent célra áldozik, dicsőséget szerez Istennek, erőt és támaszt nyujt édes hazánknak és nemzetünknek s örök hallhatatlanságot szerez a maga nevének.

Végül tisztelettel tudatjuk, hogy a szervezkedési munkálatokban részvételre Szabó Kálmán és Komlóssy Arthur bizottsági tagokat küldtük ki s hogy a jelen határozatunk még kormányhatósági jóváhagyást igényelvén, ennek megtörténtéről annak idején a főtiszteletű püspök urat értesíteni nem kése. dünk.

A kik egyébiránt hazafiai szíves üdvözléssel maradtunk.

Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottságának 1892. szept. 29 és folytatva tartott rendes közgyűléséből,

Simonffy Imre
kir. tanácsos polgármester;
Zöld Mihály
tb. tanácsnok, jegyző.

— **Gyanus haláleset.** Páni félelmet okozott ma az a gyorsan elterjedt hír, hogy Széchenyi-u. egyik házában, ma reggel rövid kínlódás után gyanus tünetek között egy gyermek-leány hirtelen meghalt. A budapesti kolerához hasonló esetek által támasztott félelem ráfogta, hogy ime Debreczenben is kiütött a kolera s az emberek azzal a kérdéssel fogadták egymást: hallottad-e a debreczeni első kolera esetet? Mi kétkedve fogadtuk ezt a hírt és nem akarjuk, hogy a nagy közönség is hitelt adjon a hiób híresztelésnek, melyet — reméljük — hogy az elrendelt bakteorológiai vizsgálat is le fog szálítani való értékére. De arra is komolyan figyelmeztetjük a közönséget, hogy amíg valamelyik irányban meg nem bizonyosodunk, a legtulzottabb elővigyázati, dezinficiális rendszabályokhoz kell nyalnunk, most inkább miot valaha. Mert az idej kolera — és ebben a tapasztalatban

sok megnyugtató van, — úgy a mint ez Európában, Hamburgon kívül másutt felmerült — Oroszországról mint európai államról úgy sem szólhatva, — mindenütt le h e t s é g e s s é teszi azt; hogy csak egyes esetekre szorittassék, amint az Berlin, Páris, Krakó stb. mutatják. Süksége nek tartjuk, még ha a széchenyi utcai eset nem is bizonyul kolera bacillusok által előidézettnek, hogy a városi tanács most már a legerélyesebben és fokozott mértékben fogatosítsa és ellenőrizze a köztisztaság fenntartását, és vigye keresztül mindamaz óvintézkedéseket, amelyeket az eddigieken kívül, a veszély beállta esetére tartott fenn. Nevezetesen állítsa be avonnal az egészségügyi felügyelőket; saját közgeivel végeztesse nemcsak a közhelyek, de a magán lakások szükség helyeinek dezinficiálását; a kolerakórházba rendelje ki a már felfogadott személyzetet, legalább a felügyelőt és utasítsa a jelentkezett kolera orvosokat, hogy a vasuti állomásra érkező utasokat rendszeresen vizsgálat alá vegyék. A lakosságot pedig ismételtlen figyelmeztetni kell az óvrendszabályok megtartására.

A szóban forgó esetről tudósításunk a következő: A Széchenyi utcai 1805. sz. házában lakó Resovszky nevű utazó úgynök 13 éves Sarolta leánya tegnap este rosszul lett. Apja nincsen itthon; csak mostoha anyja volt mellette, aki nem hívott orvost a beteghez. Reggelre gyomorfájdalmak, hányás és hasmenés között a leány, aki mellékesen megjegyvezve, igen rosszul táplálkozott, — meghalt. Az odahívott orvosok heveny bélhurutnak mondják a halál okát. A hullát kivitték a kolera kórházba, ahol ma délután felboncolják, hogy biztosabban megállapíthassák a diagnózist. Ezenkívül a belek tartalmát légmentes edényben bakteorológiai vizsgálat végett felküldik Budapestre dr. Pertik Ottóhoz a bakteorológiai intézet igazgatójához. A rendőrség a halott ágyát, ágybelijét, ruháit rögtön elégettette, a lakást karbolsavval és kénegézzel dezinficiáltatta. Tegnap egy másik gyanus eset híre is elterjedt a városban. Egy boltiszolgára, aki már egy hét óta bélhurutban szenved, fogták rá, hogy kolerába esett; noha annyira sem súlyos beteg, hogy tegnap a maga lábán ment a piac-utcai egyik házában lakó orvoshoz. A házbeliiek ettől annyira megijedtek, hogy a lépcsőházat utána leöntötték karbol oldattal. Különbén a másik gyanus háznál is olyan nagy volt ma a rémület, hogy egy lakó egész családjával kihurcolkodott onnan. — E közben tolyton érkeznek Debreczenbe Németországból a gyanus szállítmányok a Veisz L. czég részére közelebb két izben is jött Szászországból egy-egy csomag ócska zsák. A hatóság miniszteri rendelet értelmében, mivel veszmentes helyen adattak fel a zsákok, alapos dezinficiálás után azokat czimzettnek kiadta.

— **Jom-kipur.** A bünbocsánat napja amikor fehér talárba öltözködik a főpap, bánatos énekkel áll oda az oltár elé, hogy szent imájával, buzgó fohászaival, dalaival, járuljon Jehova elé. Fehér talárba öltözködik, hogy a béke színében esdekelyen az örök bünbocsánatért, vezekelyen hitközségének az elmúlt évben tudva és akaratlanul elkövetett büneiért, vétkeiért. A kóruson megszólal az orgona. zeng a „Ko Midreh“ ez a föntség s mü, melybe bele van öntve minden fájdalom, minden bánat, minden panasz, annyi jaj, de annyi szívnek ihlettsége, ünnepies hangu ata, áhitata. fohásza. S utána sugja-bugja az egész gyülekezet, ki hogy tudja, de mindenki igaz bünbánattal. Mások fejükre huzva az imakendőt, harisnyában állva, szinte földre borulva imádkoznak. Mert

ez a jomkipur, a megbocsátás, a vezekelés ünnepe, mikor a z-ido eldob magától minden földi örömet, lényét csak egy tölti be: Isten. Lemond az evésről-ivásról, böjttől, hogy így is bemutatassa áldozatát Jehovának. A Jom-kipur, a legszigorubb böjt napja, melyet kegyetlen önsanyargatásig visz a hithü izraelita és még a modernebb se meri annak parancsait egészen figyelmen kívül hagyni. A Jom-kipur a böjt és az imádság napja: éhező vezekléssel, jajgató imával kell engesztelni a haragvó Istent, aki villám és dörgés között adta parancsait Horreb hegyén — Es hogy még inkább megbocsátson — ök is megbocsátanak minden ellenségüknek igaz szívből. A zsidók nagy ünnepe kezdődött tegnap este és ma este ér véget.

— **Hitelesítő közgyűlés.** A tegnap és tegnapelőtt tartott városi közgyűlés jegyzőkönyvét ma d. e. 10 órakor hitelesítették a főispán elnöklete alatt.

— **Jóváhagyott közgyűlési határozat.** A belügyminiszter jóváhagyta Debreczen város törvényhatósági bizottságának azt a határozatát, mely a debreczeni vadász társulat által Nagy Csere, Haláp, Bánk, Fancsika, Pacz, Monostor, Nagy-rdő, Apafája és Ohati erdőségeken gyakorolt vadászati jog szerződési feltételeit állapítja meg s ugyanekkor mellőzte Békésy László vadásztársulati elnökre ezen határozat egyik pontja ellen fölterjesztett folyamódványát.

— **A színház és a sajtó.** Boczkó Sámuel rendőrfőkapitány urtól a következő levelet vettük: A „Debreczeni Ellenőr tekintetes szerkesztőségének Helyben. Van szerencsém a Leszkay András színigazgató ur által kiállított szabad jegyet a városi színházi bizottság határozata értelmében a tekintetes szerkesztőségnek beküldeni. Debreczen. 1892. október 1. Boczkó Sámuel, színházi felügyelő.“ Tekintettel tehát arra, hogy a jegyet a színügyi bizottság határozata értelmében kaptuk és nem az igazgatótól: azt elfogadjuk és a debreczeni színház művészi nivójának a múlt szezon után előre várható sülyedését — teljes erőnkől erköcsi kötelességünkhöz hiven meg fogjuk akadályozni — vagy legalább is az intéző körök figyelmét mindég ébren fagjuk tartani, elfogulatlan de igazságos kritikát gyakorolva.

— **Az alsó-szabolcs-tiszai ármentesítő társulat** okt. hó 10-dikén d. u. 4 órakor rendes közgyűlést tart Debr czenben a városházán. A közgyűlés tárgyai lesznek: Kovács Sándor választmányi tag ur elhunytja folytán — egy választmányi tag választása. Az 1892-ik évi pénztári számadások megvizsgálására számadás vizsgáló bizottság választása. A Tiszavölgyi társulat évi közgyűlésére kiküldendő megbízottak választása. 1893. évre a költség előirányzatnak a t. választmány javaslata alapján megállapítása. Az alanti tárgysorozatban foglalt ügyekben t. választmány által előterjesztett határozatok s javaslatok. — A közgyűlést d. e. választmányi ülés előzi meg, a közgyűlés tárgyainak előkészítése végett. A költségelőirányzatban a rendes szükséglet 123.066 frt 55 kr., a rendkívüli 32.419 frt 41 kr., az összes kiadás tehát 155.485 forint 96 krral van megállapítva. A fedezet 155.619 frt 15 kr.; ennek egy harmadrészét állami adó visszatérítés képezi; 90.149 frt pedig az alapilleték minden frtjára teendő 8 1/2 kros kivételből folyik be, a többi 1892. évi maradványokból áll elő.

— **Az illetékezelési mizériák** szigorú rendelet kibocsátására indították közelebb a pénzügyminisztert. Daczára annak, — ugymond rendeletében, hogy az illetékezelési utasításban foglalt intézkedések pontos és szabatos alkalmazása mellett úgy a kétszeres illetékekiszabásoknak, mint a már befizetett illetékek végrehajtására való kimutatásának eseteit ugyszólva kizártnak kellene feltételezni, még is az utóbbi időkben tapasztalható volt, hogy egyes adóhivatalok az illetékek kétszeres kiszabásának elkértilésére nem fordítanak kellő gondot s e

már befizetett illetékeknek kényszerbehajtása vagy a behajtás megkísérlése által a feleket, indokolatlan zaklatásoknak teszik ki. E visszásság és ugy a pénzügyi szolgálat megbízhatósága, mint az egyes felek érdekében multhatatlanul orvoslandó állapot gyökeres megszüntetése végett az adóhivatalokat az említett utasítások legfontosabb fogantatására azzal az ismételt kijelentéssel kötelezi a miniszter, hogy az utasítások ellenére elkövetett bármely mulasztás esetében ragaszkodni fog a fegyelmi szabályok teljes szigorának alkalmazásához. Egyidejűleg köteleességé teszi a pénzügyigazgatóságoknak, hogy az adóhivatalok illetékkezelésének időnkénti megvizsgálása alkalmával, az utasítás szóban forgó intézkedéseinek pontos betartását is szigorúan ellenőrizzék s a tapasztalt mulasztás esetében a megtorlás iránt saját hatáskörükben legott gondoskodjanak.

— **Kofa heccz.** Tegnap délután a főtérren egy kofa asszony nagy csődületet támasztott lármájával. Egyre azt hajtotta, hogy ő neki mindenki rokona, még az Úr Isten is, az után meg Csekóné. A többi kofa asszonyok köréje gyűltek s ismert csendes és sima nyelveiket megeresztették, amugy kofásan, a miből támadt aztán olyan zaj, hogy a járó-kelők rohanna menekültek a szapora beszédű nénikék díszes köréből. Végre az egyiknek az az okos gondolata támadt, hogy a közeli gyógytárbból sziverősítőt hozzon a megbomlott asszonynak, a mit ez fenék g kiürítve, egy kissé elcsendesedett s ekkor sikerült elvezetni lakására, hol ezóta már tán ki is pihente rövid megörüléseinek fáradalmait, mely megörülés talán inkább becsipésnek minősíthető.

— **Meghiusult család.** — A debreczeni gyámpénztárt tegnapelőtt két ösmeretlen ur beakarta csapni 900 frt. erejéig. De nem sikerült nekik. Az eset következő. Egy nagykorusított nőnek 900 frtot utalványozott ki az árvaszék, s az erről szóló végzés a félnek kézbesítették. — C s ü t ö r t ö k ö n délelőtt megjelent a gyámpénztárban a végzéssel két ur és kérték a 900 frt kiadását, azzal a kijelentéssel, hogyők a nő megbízottai. A gyámpénztár a személyazonosság megállapítása végett hiteles tanukat kért. Ilyenek nem lévén kéznél, az urak elmentek, hogy tanukat hozzanak. Délután megjelent ugyanazon végzéssel egy nő, a pénz állítólagos tu ajdonosa s szintén a 900 frtot kérte. De ő sem hozott tanukat; ezért az óvatos pénztárnok neki sem adta ki a pénzt. A nő azt állította, hogy ama két urról semmit sem tud. Most kutatják a rejtélyes eset ösmeretlen szereplőit.

— **Névváltoztatás.** Vilhelm Ferdinánd debreczeni lakos, pinczérnek a belügyminiszter megengedte hogy nevét „Vilmos“-ra változtassa.

— **Kolerás bábú.** A kis Lizi nagyszerű bábát kapott nevenapjára nagybátyjától. Két-három napig eljártszott vele, de azután elhanyagolta, úgy hogy a baba gyöngye szerkezete lassanként fölcsúszott. Előbb az egyik keze vált le, azután a másik, végre a feje is leesett, Lizi a sarokba dobta. A nagy bácsi pár nap múlva meglátogatta s megkérdezi tőle hogy van a baba. Lizi vérvörös lesz s nem szól semmit Később azonban neki-bátorkodott s hidegvérrel mondja:

— Már nincs meg a babám, bácsi: meghalt, mert megkapta a kolerát. S hogy én is meg ne kapjam tőle hát eldobtam.

— **Hímlőnyirkos borjuk.** A belügyminiszteriumtól rendelet jött a mezőrendőr kapitánysághoz, hogy a hímlőnyirkos borjúhús, a melyeknek élvezése ugyan nem veszedelmes, ezután elkülönített helyen és olcsóban árulassék, mint a rendes borjúhús.

— **A hurka.** Hogy itt van az ősz s meggyünk a télnek, azt az is bizonyítja, hogy már kezdik a vendéglősök hirdetni a hurka-estélyeket, a melyek oly élénken emlékeztetnek bennünket a téli jó disznótorokra. — Péter Pál jőnevű vendéglős is rendez ma egy hurka-estélyt, mely tegnapi hirdetésében tévesen lett Péntekre jelezve. A ki tehát szereti a hurkát, meg a jó bort, az ma menjen el, mert már holnap késő leendő.

Vegyes hírek.

* **A turini fénykép malheurje.** A függetlenségi pártnak Turinban járt küldöttsége Kosuth Lajossal együtt lefényképeztette magát és mikor a fotografiát megnézték, ott találták maguk közt a hirhedt Somoskeőy Géza arcképét is. A dolog így történt. A magyar társaságot Ellinger budapesti és Ambrozetti turini fotografusok fényképezték le. A fővételt a két fényképész közt vita előzte meg: hogy ki fotografálja le a társaságot. A turini fényképész egy kísérője magyar nyelven szól bele a diskurzusba. Mikor ezt az embert megkérdezték, hogy magyarul-e, azt mondta, nem, ő bécsi születésű és magyarul megtanult. Az idegen, a ki a fényképezésről folyvást ott settenkedett a magyarok közt a turini fényképésznél 1000 frank értékű megrendelést tett az elkészítendő képekből. Egyszerre gróf Veisey (ez Somoskeőynek külföldön használt árneve) lett belőle és meghívta s fényesen megvendégelte a magyar társaságot. Csak mikor később Ambrozetti műtermében a fénykép-matricákon ott látták „gróf Veisey“-nek arczát és ez arcz meg név oly ismerősnek tetszett, ennek viselője pedig egyszerre, mikor gr. Károlyi Gábor a műterembe lépett, megszökött — kiáltottak fel mindnyájan: hisz ez Somoskeőy! A magyarok följelentésére a rendőrség a fényképészeti műtermet bezárta és az ott levő képeket, meg matricákat lepecsételte. Somoskeőy e közben Turinból eltűnt. Ellinger fényképész Somoskeőy arcképe helyére virágallyat tesz.

* **Gyilkosság egy szolgálóért.** A „Parasztbecsület“ történetének mása akadt Kolozsvárrt. A belváros egy eléggé járt helyén, a külsőszent utczában, megölték egy drabontot, s a gyilkosságnak az oka legnagyobb valószínűség szerint — asszony. A darabant egy cselédleányt szeretett, akihez rendszeren járt is. A leány bírásaért többen versengettek vele. A versenyzők közül az egyik, a kinek legkevesebb reménye volt a győzelemre, az éjjel lesbe állott és a szerencsésebb vetélytársat egy doronggal úgy verte le, hogy halva maradt.

* **A fő és székes városban nincs kolera.** A fővárosi sajtó egy része, midőn több gyanus megbetegedési esetről megemlékezik, melyek legutóbb Budapesten előfordultak, valószínűnek tartja, hogy az ázsiai kolera nálunk is fellépett. Ennek ellenében illetékes helyről, arról értesítenek, hogy a hivatalos jelentésekben is felhozott két gyanus esetről az ázsiai kolera megállapítva nincs, mert az biztosan csakis az elrendelt és folyamatban lévő tüzes bakteriologiai vizsgálat által konstatalható E vizsgálat több napot vesz igénybe és eredménye annak idején kimerítőleg közzé fog tétetni. — Budapesten a tisztifőorvosi hivatalról némely körökben még most el van terjedve az a teljesen alaptalan vélemény, hogy a kolerának felléptét óvakodik nyilvánosságra hozni. Ezzel szemben a főorvosi hivatal kijelenti, hogy a mikor a bakteriologiai vizsgálat koleraesetet állapít meg, a hivatal azonnal tudatni fogja az összes lapokkal. Deák István holttestének felboncolása után a bakteriologiai és szövétvizsgálatot tudvalevőleg a boncoló Scheuthauer tanár mondta ki szükségességnek, a tudós tanár már benyújtotta a hivatalos bonczjegyzőkönyvet, azonban ebben — a kellő orvosi okadatulással — csak a további vizsgálat szükségességét hangsúlyozza. A gyanus körülmények közt elhaltak felboncolása nem is annyira a kolerának esetleges konstatalására, mint annak megállapítására szükséges; vajjon nem más — a kolerát kizáró — ok idézte-e elő a halált, a mely esetben a további vizsgálatok elmaradnak.

* **Fényűzés a virágokkal.** Az angol arisztokrácia egyre nagyobb fényűzést visz a virágokkal. Estélyeknél, családi ünnepélyeknél rendszeren déli Franciaország és Olaszország kertésze szolgáltatja a virágokat. Az a fő, hogy mindig olyan virág legyen, mely ritka, legalább abban az időben, mikor használják. A rózsá imár egészen közönséges, mert minden évszakban virít. Angliában az utolsó években nagyon divatos az aster, az őszi rózsá, melynek pompás változatait produkálja a kertészet. De ez csak tavaszkor vagy nyár elején talál helyet a szalonokban.

Akkor Indiából hozzák, azaz hogy megrendelés nélkül is előre ott van már Londonban. Egy angol kertész a portugál déli parton, Monchique környékén rendezett be virágkertetet, a hol a londoni idő szerinti korai virágokat tenyészt és kitűnő üzletet csinál már évek óta. Az idén azonban a londoni arisztokrácia hölgyei egyszerre éjszakai virágok után kapdostak, és Svédországból szakítottak mindenféle havasi flórát. A legutolsó napokban például a cseresnyevirág jött divatba. Az élelmes kertész rögtön intézkedett, hogy jövőre a Selbő-fjordnál cseresnyefái legyenek, melyek szeptemberben virágozzanak.

OSARNOK.

A zsidóság Máramarosban.

A legsatnyább és legerőtlenebb faj Magyarországon a máramarosi zsidóság.

József császár idejében az 1787-iki népszámlálás alkalmával Máramarosban 1214 volt a férfiak száma, a nőnemen lévők nem számláltattak össze. Hogy mennyin vannak ma, határozottan nem lehet tudni, ha csak lehet, a népszámlálás alól szeretnek kibujni.

Annyi igaz, hogy gyors szaporodásuk nagyon is szembeötlő. Bevándorlásuk pedig Gaiicziából történik, még pedig a Körösmező felett vezető szoroson keresztül. Ezt az országutat a magyar állam hadászati szempontból építtette.

Máramarosnak nagy része kincstári birtok, így a zsidó lakosságnak vajmi kevés jutott a kiaknázásra. Nagyrésze földhöz tapadt s zegény.

Vannak egyes helységek, hol az egész lakosság zsidó, de majd minden házában van azért valami üzlet s leginkább, mint kormárosok, pékek vagy vegyes holmival kereskedők, tűnnek fel.

A házakban csakugy hemzsegnek a gyermekek, különösen nyáron a legegyszerűbb öltözetben, cipő és kalap nélkül, egész nap az utcán szaladgálnak.

A zsidóság legnagyobb része megtartotta öltözését és szokásait, illetőleg a régi keleti jelleget. Arczuk is egészen keleties. Öltözetüknek sajátságos kinézést kölcsönöz a hosszú kaftán (plundra), a lecsüggő madzagokkal (cziczesz, taleszkuton), díszített mellény s a kalap alatti kis kerek, bársony sapka (jarmike). Ünnepeken a házas férfiak többnyire selyem kaftánban s prémmel szegélyezett bársony sapkában járnak. Nyáron térdig érő nadrágjokat hosszú, térdig felnyúló harisnya egészíti ki, melyen papucsot viselnek. Hajukat rövidre nyírják, csak a fülek mellett hagynak meg két hosszan lecsüngő fürtöt.

A nők öltöne már kevésbé keleties, szeretnek divatosan öltözködni. Ha férjhez mennek, hajukat lenyíratják s álhajat viselnek. Ünnepeken selyem ruhát viselnek s ékszereket, leginkább keleti gyöngyöt raknak magokra.

A zsidó férj keveset törődik házanépével, szüntelen dolga után futkos, a ház terhe a nő vállán van, kinek élete nagyon is örömtelen, a külvilággal éppen nem érintkezik.

Fanatikus rajongással ragaszkodik az itteni zsidóság vallása tanaihoz. A nap bizonyos részeiben imába fojtják gondolataikat, behunyt szemmel, felfelé fordulva hajlonganak, nehogy elméjük csapongóvá váljék s habár ezt sokszor minden értelem nélkül végzik, de szent a meggyőződésük, hogy imájukat a mindenható meghallgatta s a bűn meg van bocsátva. Megkönyebbült lélekkel a templomot elhagyva, nem egyen esik meg, hogy a régít újból kezd.

Fő templomuk M. Szigeten van, de már a bemenetelnél oly rondaságot és piszkot lát az ember, hogy szinte visszahökkenve tartózkodással lépünk be; az ablakok majd mind be vannak őrve, talán hogy a friss levegő behatolhasson?

Nem tudom, jellemzésre méltó-e, de a templom közelében van „Káhn Bernát zálogháza.“ Bent egy vézna, sápadt alak ül, számol számol, egyre számol, les az üzlete felé közeledőkre, valjon nem fog-e egy áldozatot? A templomba menők vagy onnan jövők közül várja ezeket? Elég az hozzá, hogy üzlete nagyon jövedelmező, hány perczentre dolgozik Káhn ur, ezt csak ő tudná megmondani.

Nappal a zsidóság nagyrésztben sűrű-forog; mindent, mi eladó, megkaparint s kezdjen bárki valamely üzletbe, ő mellette tönkre megy. Aruczikkei, hitványak, de olcsók, így ennek is van mindég a legnagyobb kelete.

Mármarosban a fuvarozás nagyon jövedelmező, így minden kocsis, fuvaros zsidó. Nappal gseftelnek, éjjel fuvaroznak, hogy az éjjel se veszzen el hiába. Egy vagy két elcsenevészedett, sovány ló huz egy úgy megterhelt szekert, a mi rendes körülmények között 4-5 lónak is sok volna. A szekeren mindenféle tárgyak összevisza vannak halmozva, némelyiknek a tetején még 8-10 ember is ül. Elkényszeredve, összehúzódva fekszenek egymás mellett, a ló czamog, a nagyon is megterhelt szekér pedig szinte csak lassan hatol előre.

Különös jellemvonás is bennök a Kalmár szellem. A szülők nem is törődnek a gyermekek más irányu neveltetésével. Korán, szinte titokba megházasítják őket, s a fiatal pár megkapja a mindkét reszről megajánlott összeget s azután elkezdnek üzérkedni.

Az itteni zsidóság a szegények iránt könyörületes és bőkezű. Ezek, néha egész család, 3-4 éves gyermekek is, meztitláb, batyujokkal hátukon vándorolnak egyik helyiségből a másikba. Ezek közül is azonban sokan magas életkort megérnek, a mi csak rendkívül mértékletes életmódjuknak tulajdonítható.

Ritkán veti magát a zsidó fárasztó testi munkának alá. Mármarosban szántanak és vetnek, kaszálnak, szénát gyűjtenek, építkezéseknél követ hordanak. Nehéz az élet, a sanyarúság kényszeríti őket a dologra.

Tagadhatatlan, hogy az itteni zsidóság műveltség dolgában a legalsó fokon áll. Idáig csak zugiskolák voltak, hol tudatlan s korlátolt tehetségű, leginkább Galicziából bevándorolt tanítók a gyermekeknek héber írást, egy kis számtant s a Talmudból valamit tanítottak.

Most a m. kir. állami iskolák hazafiai kötelességet teljesítenek, az ifjabb nemzedék mind beszél magyarul, szinte jól esik hallani, hogy bárhová menjünk Mármarosban, a zsidóság közt a magyar nyelv egyre terjed. A szülők rajta vannak, hogy ha még ők nem is bírják a magyar nyelvet, de gyermekeik okvetlen elsajátítsák.

Megtepi az utazót, például ha Körösmezőre ebbe a határszéli városba megy, a gyermekek magyarul köszönnek, egymás közt, magyarul beszélnek, a magyar nyelvben járatlan szülők örömmel hallják gyermekeiket magyarul beszélni.

Micsoda jövő vár a mármarosi zsidóságra, nehéz volna megmondani. Annyi bizonyos, hogy jelenlegi helyzetük nagyon is szánalomra méltó. Hisz az 1867-ben Budapestre összehívott izraelita congressus alkalmával az országos orthodox pártból kiválva, egy még orthodoxabb pártot alakítottak.

Míg ez az állapot tart, kilátás sincs rá, hogy helyzetükön segítve legyen.

László József.

Közgazdaság.

A b-ujfalui állatkiállítás. A b-ujfalui állatkiállítást tegnapelőtt tartotta meg a Bihar-megyei gazdasági egyesület. A megye gazdaközönsege, úgy mint Székelyhidon, állattenyésztésünknek tanulságos képét nyerve. Különösen a borjas tehenek osztálya mondható sikerültnek, ahol nagyon sok szép állatot mutattak be, melyeket valóban örömmel nézett a közönség. A kiállítást Szunyogh Szabolcs nyitotta meg, rövid szavakkal, majd ő alakította meg a bíráló bizottságokat is. A bíráló bizottság a kiállított állatokat megsejmelvén, a díjakat következőleg osztotta ki: A) Borjas tehenek osztálya. Ki volt állítva 46 darab. Díjakat nyertek: I. díj 80 frank aranyban, Gyenge Ferencz 6 éves borjas tehenével. II. díj 60 frank aranyban, Giro András 6 éves borjas tehenével. III. díj 40 frank aranyban, Szántó Mihály 8 éves borjas tehenével. IV. díj 20 frank aranyban, Dobi István 8 éves borjas tehenével. B) Úszók osztálya. Kiállítottak 11 darabot. A nyertesek lettek: I. díj nem volt kiadható. II. díj 30 frank aranyban, Cs. Bene Imre bakonyiszei lakos 2 1/2 éves úszójával. II. díj 20 frank arany-

ban Gombos Dávid gáborjáni lakos 2 éves úszójával. C) Bikák osztálya. A díjat nem adták ki. Azonkívül a kiállításon dicséret oklevelet kaptak Széles István és Hagymási Ignáczné esztári és Szentpáli Andás henczidai lakosok. A kiállítás alkalmával lakoma is volt B. Ujfalun, melyen számosan vettek részt és igen kedélyesen mulattak. A társas ebédet számos ügyes felköszöntő élénkítette, különösen a megye közgazdaságának lelkes előmozdítója, Szunyogh Szabolcsra.

Szerkesztői üzenetek.

Sz. M. Köszönjük, közöljük. **Nora.** Furcsa kérdés, bajos rá megfellelni. Hogy mit csináljon egy kis leány, hogy megszeressék? Ha szeretetreméltó, csinos, kedves, megszeretik azt, ha nem csinál is semmit — ha pedig egyik sem, akkor csinálhat akármit, nem kell senkinek. **Kiváncsi asszony.** Meddig szabad az embernek szerelmesnek lenni, hány éves koráig? Ameddig tetszik — de például már a nyolczvan éven túl nem illik. **Katona.** Tessék a hadtestparancsnoksághoz fordulni Temesvárott. **Jogász.** A kérvényt az egyetem jogi kari dékánjához kell beadni. 60 krajczáros bélyeg kell rá. **Egy katolikus.** A püspökök vagy valóságos megyék főpásztorai, vagy csak valamikor létezett megyék (in partibus infidelium) czim tulajdonosai. Mind a meglevő, mind a volt megyék püspökei fölszenteltek. De vannak föl nem szentelt püspökök is. Ezeket czimzetes vagy választott püspököknek nevezik, akik a püspöki dekorumokból majd mindent megkapnak, de tényleges püspöki funkciókat még nem végezhetnek.

Dr. Sichermann Adolf

az összes orvosi tudományok tudora

lakását e hó 26-ától

Széchenyi-utca 1780. sz. alá

(Berger Jenő-féle ujonnan épült házba) tette át.

Massage és gyógygymnastikai rendelés egész nap; chronicus gyomorhajok, ideg-izom-izületi bántalmak ellen.

Orthopädiái (testgyógyászati) rendelés órá leányoknak d. u. 4-5, fiuknak d. u. 5-6.

Van szerencém az igen tisztelt közönséget értesíteni, miszerint a **Czegléd- és Batthyányi-utca sarkán levő**

Czukrázdát

Kreutzer Ferencz urtól

átvettem és a mostani igényeknek megfelelően átalakítván, kitűnő árukkal berendeztem.

Tekintettel arra, hogy Budapestén Engler udvari szállítónál több évig működtem, abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy nagyrabecsült vevőim igényeinek minden tekintetben megfelelni képes leszek.

A nagyrabecsült vevő közönségnek lakadalmak és egyéb ünneplés alkalmával tett megrendeléseit pontosan kiszolgálom. Még a következőkre vagyok bátorfigyelmeztetni, u. m.

különbféle forma fagyaltok, krémek.

Parfait, Bouchee, Sulcok,

különbféle Bonbonok és bonboniére, valamint befőttek és tea-sütemények szintén kaphatók.

Magamat a t. közönség szives bizalmába ajánlva, vagyok teljes tisztelettel

Darnay Béla
czukrász.

Czegléd és Batthyányi utca sarkán.

ELADÓ

VAGY

haszonbérbe adó.

Az alatt irt intézet tulajdonát tevő, kényelmes uri lakka, udvarral ellátott, a lóvasut mellett fekvő, Király Mihály-féle 3 hold szántó és gyümölcsös föld eladó, vagy 1892. évi november 1-től kezdve haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni a hivatalos órák alatt a vezérigazgatóval.

Debreczen, 1892. szeptember 23.

Az „Iparegyesületi takarékos hitelintézet“.

D isok'evél
Zágráb.

1891.

Arany érem
Temesvár.

Kwizda

Restitutions-
fluid ja.

(Üdülő vedv.)

Mosóviz lovak számára. Egy üveg ára o. é. 1ft 40 kr

30 év óta az udvari istállóknak, a katonai és uri nagyobb istállóknak használatban van, erősitésül nagy fáradalmak előtt és után az erő visszanyerése czéljából, ficzomodások megbicsaklások, idegmerevségeknél stb. Kiváló dolgokra képesíti a lovakat training-nél.

Tessék a fönti védőjegyre figyelni és határozottan Kwizda Restitutions fluid-jét tessék kérni. — Kapható minden gyógyszerárban és gyógyárú üzletben.

Főraktár: Franz Joh. Kwizda cs és kir. udvari szállító kertületi gyógyszerárban Korneuburg. (1.)

Kiadó lakás.

Nagy lakás a főtér és hatvanutca sarkán a volt kereskedelmi akademia helyiség, rögtön

kiadandó.

Felvilágosítást ad

Tóth Gyula

vaskereskedő czég.

Tölsner Adolf

Billiárd-gyára

Bécs, V. Rampersdorfergassa No. 7.

ajánlja cs. és k. kizárólag szabad.

fordíthatlan billiárdjai

márvány lappal ellátva és elvállal egész kávéházi berendezéseket mindenféle módozatban, részletfizetésre is.

Atjatszott billiárdok bábra vagy carambolra új szerkezettel 100 frttól feljebb. — Arjegyzékek kívánatra ingyen.

Dr. Kentzler József

torok, gyermek és bélbajokban

rendel:

Reggel 8-9)
d. u. 2-4) óráig.

Lakik: Nagyhatvan-utca 1518.

(Gáll Lajos háza.)

Kiadó.

Szatmármegyében az Ecsedi határban

600 hold teli legelő

fele kaszáló, fele csutka föld, 1892. október 15-től 1893. márczius hó 19-éig kiadó.

Ertekezhetni Blun és Némety uraknál Ecseden és Schwartz Márton tudakozó intézetében Debreczenben.

5663.

1892 tkv.

III.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kardos László végrehajtónak Marialaky Vilma Berényi Gyuláné végrehajtást szenvedő elleni 303 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (és kir. járásbíró) területén lévő Marialaky Vilmának a Debreczenben fekvő, 2899 sz. tjkvben A. I. 3089 és 7361 hrsza foglalt $\frac{1}{7}$ rész illetőségére 2465 frt, 85 kr. A debreczeni 4464 számú tjkvbe. A \times 8287 hrsza foglalt $\frac{1}{7}$ rész illetőségére 87 frt 43 kr. A debreczeni 4313 sz. tjkvbe. A \times 8284 hrsz. birtokbeli $\frac{1}{7}$ rész illetőségére az árverést 8 frt 14 krba ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi november hó 3-ik napján d. u. 3 órakor, a debreczeni kir. tszék árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, v. 486 frt 58 kr. 8 frt 74 kr. 8 frt 01 kr készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. év november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben 1892. évi Julius hó 14 ik napján.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Nagy Károly
kir. tszéki bíró.

Ujdonságokat

Valódi smyrna-, perzsa és axminster,

ugyszintén mindenféle

futó- cocos- salon és sofa

szőnyegekben,

ágy és asztalterítőkben,

csipke, tulle stores, szövet

és

chenillia függönyökben.

Butor szövetekben.

Peluche, flanell, kocsi és utazási

takarókban

és a legjobb minőségű

LÓPOKRÓCZOKBAN,

olcsó és szabott árak mellett ajánlanak

Bosznay J. és Társa

Debreczen, Czegléd-utca.

Őszi és téli posztók és gyapju-
szövetek,

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy

posztókereskedésünkben

mai naptól fogva

az őszi és téli

évadra megkivánt divatárunk már megérkeztek és ajánlunk:

Cheviotot, Cheviot camgarnt,

finom francia camgarnt,

Palmerstonokat minden színben,

Cszi felöltő szöveteket,

Fekete Peruvienne és doszkinokat,

trikot szöveteket minden színben,

Finom prációs lodeneket téli kabátok

igen jutányos árak mellett.

Kérve a n. é. közönség szives pártfogását

tisztelettel

KLEIN és ADLER

Czégely-ház, a megyeházzal szemben.

Hamburg-amerikai
gőzhajózási részvény-társaság
Express.

és postagőzhajózás.

HAMBURG-NEW-YORK

Sonthampton érintve

Óceán menet 6-7 nap alatt

Ezenkívül szállítás egyenesen német postagőzhajókkal

HAMBURGTÓL

Havre
Antwerpen
Baltimore
Boston

New-Orleans
Brasília
La Patal
Montreal

Dél-
Afrika
Transvaal
Natal

Nyugatindia
Mexico
Havanna

Havreből New-Yorkba, Stettinből New-Yorkba és Antwerpenből Montreal és Bostonba.

Bővebb felvilágosítással szolgál az igazgatóság Hamburgban, Dovenfeth 18/21.

STEINER és WITTMANN

Főpiacz, Miskolcyné urnő házában a vármegyeháza mellett.

UJ ÜZLET.

Van szerencsénk a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy Debreczenben

STEINER és WITTMANN

törvényesen bejegyzett cég alatt, a főpiacson a vármegyeház mellett Miskolcyné-féle házban

női és férfi divat-üzletet

nyitottunk; ezen üzlettel kapcsolatban dusan felszerelt raktárt tartunk férfi és nő divat-, rövid, szövött és bélés-, továbbá csipke és paszomány-árak, valamint férfi-, női- és gyermek-fehérműek chiffon-, vászon- és kanavászok-, saját készítményű rajzolt, megkezdett és himzett kezi munkákból ugyszintén csipke- és szövet függönyök-, valamint mindenféle kézimunkához szükségesítő kellékekkel.

Minden cikk a m-gjegyzett szabott áron adatik el.

Támaszkodva évek hosszú során át elsőrendű fővárosi cégeknek szerzett tapasztalatainkra biztosítjuk a n. é. közönséget, hogy pontos, s olid kiszolgálás által, valamint dusan felszerelt, a leg fokozottabb igényeknek és a legújabb divatnak megfelelő raktárunk segélyével mindent el fogunk követni, hogy nagyrabecsült vevőink teljes bizalmát és megelégedését kiérdemeljük.

Kiváló tisztelettel

STEINER és WITTMANN.

Kaszanyitzky Endre

előbb

Kuhinka István K.

üveg, porcellán lámpa és háztartási
cikkpek raktára.

DEBRECZENBEN,

ajánlja pontos ki-
szolgálat és gyár-
árak mellett, az
őszi és téli idényre
ujjonnan érkezett
és nagy választék-
kal berendezett

DITMÁR-

és

Brüner-féle

a legjobbnak elis-
mert gyártmányu

szalon, függő

és

asztali
petroleum lámpái-
s mindegyik hozzár-
tatózó cikkek nagy
raktárát és a most
legújabb találmá-

nyú ügynevezett

csoda lámpákat,

melyek rendkívüli olcsóság és takarékos-
szerkezetüknél fogva a legnagyobb keres-
settségnek örvendenek.

Képes árjegyzékek kívánatra bérmentve

Magyarország fővárosa látványossága.

Női
ruhaszövetek

Selyem-pongis

Báli
szövetek

INGYEN

és bérmentve

küldjük meg bárkinek az

épen most megjelent

képekkel dusan ellátott

árkönyvünket

az 1892—93-iki

őszi és téli idényre,

mely magában foglalja a legújabb párisi
és bécsi costumeok mintáit u. m. zsaketek,
köpenyek, capes és pellerineket, leg-
újabb szücsárukat, kalapokat és
női divatcikkeket.

Hirsch Testvérek

Budapest, váczi-utca 3.

Női ruhaszövetminták kívánatra ingyen és
bérmentve.

Függönyök

Szőnyegek

Disztárgyak

A legolcsóbb szabott árak.

LEGNAGYOBB

AGYAG- és

porcellánkályha-raktár

A VILÁGHIRŰ

BUDWEIZI GYÁRTMÁNYBA,

legolcsóbb árak mellett

TÓTH GYÜLA

vas nagykereskedőnél

DEBRECZENBEN,

a vár osháza sarán.

Ugyanitt megrendelhető a „Caligráf”

AMERIKAI IRÓGÉP.

Intézeteknek, nagykereskedők, oly egyéneknek is, kik rövidlátók, gyenge-szeműek,
fogytékos kezüek, szűkmellűeknél az egészségtelen előregöbülés, e gép használata
mellett megszűnt.

Nyomatott a kiadótulajdonos (Véteszi Arnold) Debreczeni Ellenőr könyvnyomdájában.